

Вдъхновение 37

ПЪТ КЪМ СЕБЕ СИ

Съдържание:

1. Какво знаем за света от собствен опит? 3
2. Хората се борят с вятърни мелници (с отражения).....7

Какво знаем за света от собствен опит?

Изключително ценно е човек да разбере, какво всъщност е видял, докоснал, преживял и осмислил лично през живота си до момента. Това би му дало огромна доза **ИСТИНСКА** информация относно реалността, която го заобикаля. В случая е много важно да се разбере, че ние постоянно се осланяме на чужд опит, приемаме съвети отвън, стараем се да откриваме истината за себе си и света, а го правим чрез външни за нас инструменти - обикновено това са роднини, приятели и хора, спечелили доверието и респекта ни. Във всички тези случаи обаче не става въпрос за нас и нашето лично преживяване, а за други хора и техните преживявания приложени в собствения ни живот. Всичко това води до огромно объркване и човек започва да се чуди, в какво да вярва – всичко изведнъж се размива и той вече не знае, какво да очаква от света и изобщо в що за свят живее?

Решението е съвсем просто и близко до ума, но както често се случва сякаш сме свикнали да опитваме по-трудния начин преди да открием онзи, който през цялото време е бил пред очите ни – може би и по тази причина е останал скрит за тях до този момент. Време е за разкрития...

Нека разкрием пред себе си, какво знаем за света? Какво със сигурност знаем, видели сме, преживели сме и категоризираме като лично изживян и натрупан опит – пряк опит със заобикалящата ни среда, живот, неговата реалност и обитатели.

По този начин лесно можем да отсеем кои практики работят или биха работили за нас и които са неприложими, поне що се касае до нашия частен случай (нашия живот).

Най-лесно това може да стане като нахвърляме списък от 5 неща, които със сигурност знаем за собствения си свят. Тук е мястото да се въоръжим с лист и химикалка, а сега нека да опитаме и да видим това, къде ще ни отведе:

1. ...
2.
3.
4.
5.

Опитахте ли? Сложничко, а? Човек се чуди, откъде да започне и какво да постави в списъка на знанието за своя живот. Парадоксално но факт – ние нищо не знаем, само си мислим, че знаем. Струва ни се, че има цял куп от информация, която да излеем в този списък, дори съм сигурен, че прочитайки цифрата 5 ви се е сторила твърде малка и лесно изпълнима, но истината се оказва друга.

Това е сигнал, че сме на прав път. Индикация, че разравяме скрито съкровище, което може да ни направи несметно богати вътрешно, а защо не и външно?!

Нека опитаме отново и този път още по-съсредоточено и усърдно. Нека не се ограничаваме в конкретна бройка за списък, а да напишем всичко онова, за което се сетим и решим, че си струва да споделим със себе си в подобено откровение:

1. **Знам, че умело играя футбол и шах.**
2. **Съзнавам, че съм харесван и общувам лесно с всякакви хора.**
3. **В повечето случаи (да не кажа винаги) в критични ситуации съм изваждал уникален късмет и всичко се е получавало, по желанния начин.**
4. **Нещата при мен се случват в последния момент като на магия.**
5. **Когато правя нещо на пръв поглед лудо, то обикновено е успешно.**
6. **Оказвам влияние върху хората, техните мисли и действия.**
7. **Имам силно 6-то чувство.**
8. **Винаги имам средства, когато са ми спешни и необходими.**
9. **Когато си пожелаю нещо и действително желая да го сбъдна, то наистина се случва.**

10. Срамежлив съм, когато говоря с хора и съм точно обратното на срамежлив, когато темите, по които говоря са обвързани с езотерика и мистицизъм, с човешките ум и съзнание, с всичко окултно или научно.
11. Стремя се да опростявам и изяснявам, вместо да обърквам и заплитам.
12. И т. н. ...

Към настоящия момент аз направих своя списък, а вие готови ли сте с вашия? Това не е списък, който се прави на един дъх, макар, че и такава опция е възможна. Обикновено ще ви отнеме поне няколко дни да прегледате вярванията си за света, спомените си от събития, които са оказали голямо влияние върху вас, както и да отсеете в кои случаи сте видели, чули и действали от собствен опит и спрямо собствена нагласа и кога под завесата на нечий чужд. Първоначално списъкът ще изглежда като грубо нахвърлян текст в номерирани изречения. За да бъде вкаран в практичен вид ще е нужно бавно и постепенно да бъде преглеждан и класифициран в няколко основни ясни по смисъл изречения-категории, които ще се явяват неговата есенция. След необходимата извършена компресия те ще се окажат съвсем кратки и лесни за запомняне, което би ги направило изключително практични в заплетени ситуации. Ние просто ще можем да се обърнем към тях всеки път, когато сме изправени пред взимане на решение по сложен за нас казус.

Ако пък не желаем да си товарим ума със запомняне дори на това, то бихме могли да си го носим със себе си записано на малко листче, картонче, карта (представяте ли си, „лична карта“ с информация за вас и вашите възможности – готино, а?) или както е модерно в наши дни на някакъв електронен носител (вероятно бележник в телефон) или нещо алтернативно, което да ни позволи да си го припомним винаги, когато почувстваме, че ни е необходимо.

Усещането, че носим всичко, което ни е нужно с нас и то не само на думи и теория, а като реално хартиено листче би внесло увереност и спокойствие в иначе натовареното, изнервено и объркано ежедневие, което повечето хора в наши дни изживяват.

Хубавото на списъка е, че той не е статичен. Винаги може да се сетим за нещо ново, което или да съотнесем към вече отбраните и одобрени изречения или пък да обобщим и тях чрез него за по-добър и лесен начин за интерпретация на извлечената от нас есенция. А, защо не и да го добавим като напълно нова

част от самата есенция? В този ред на мисли тя се явява плаващо понятие, което се мени през целия ни живот спрямо преживяванията, които имаме. Ценното във всичко това е, че във всеки един момент ще имаме досег и напомняне за всичко онова, в което сме се убедили, че е реално за нас и съответния ни етап на развитие, а това би ни било от безценна помощ в критичен момент, разклатена увереност или дори при взимане на най-обикновено решение, касаещо собствения ни живот.

С развитие на този подход посветен на мисията да заздравя психиката ни, която иначе подлежи на честа дестабилизация от по-голямата част на целия останал свят, по избор и желание човек би могъл да замени създадените изречения със символи, които само от един поглед биха му дали цялата нужна информация за него самия. Трудно някой би си представил, колко ценно е всичко това, ако наистина бъде приложено на практика. Само онзи, който го е опитал може наистина да го разбере.

Този тип систематизиран подход към света е безкрайно полезен в разкриването на това в що за свят живеем самите ние, абстрахирайки се от всички останали, както и да получим стабилна основа и връзка с настоящата за нас реалност в моментите, в които тя ни убягва.

По този начин бихме избегнали ситуации от тип „губене на почва под краката“, каквито много хора изживяват и значително бихме намалили вероятността от вече печално известните „паник атаки“, които завладяха света през последните години. Всяко малко по-осъзнато съзнание е наясно, че в основата си те са следствие от загубата на отправна точка относно нас самите и света, каквато посредством описания метод бихме имали във всеки един момент, бидейки наясно, на какво сме способни в даден етап от живота си и на какво не. Това създава усещане за стабилност, там където реално тя не съществува, но това усещане е достатъчно, за да стабилизира иначе лесно подлежащите на разклащане и съмнение ум и съзнание.

Апетитът идва с яденето, на същия този принцип, когато се успокоим относно себе си и света ние бихме могли да надградим още и още, доколкото ни е

интересно и приятно относно това, какво бихме искали да преживеем, какви качества и умения да култивираме в себе си и не на последно място — как най-лесно и бързо спрямо това, с което вече разполагаме да го постигнем.

Желая успех по личния път на всеки избрал да опита тази нова и максимално опростена методика, която би могла да бъде, както точка на пробуждане за иначе позаспалите умове на днешните модерни хора, тласкайки ги към философски размисли и себепознание, така и чисто практически наръчник, каквато всъщност е и целта. Съветник, който се адаптира спрямо човека, неговите разбирания, възможности, познания и желания, давайки му точните напътствия, произлизащи от него и насочени към самия него на база 100% личен опит и наблюдения. Какво по-хубаво от това?

Истината е (някъде) **ТУК** — вътре в теб, открий я, ако все още не си го сторил!

Хората се борят с вятърни мелници (с отражения)

Няма как да разбереш или успокоиш живота си, когато воюваш с неговите производни. Онова, с което се сблъскваме в ежедневието си е онова, което създаваме с нашите мисли, чувства и емоции плюс всичко онова, залегнало в подсъзнанието.

Обречен си на неуспех, ако се опитваш да отговориш на света, базирайки се на своя ум и познати физически сетива — те разбират само онова, с което влизат в досег; студ-топлина, глад-ситост, радост-тъга, проблем-решение (последното от гледна точка логиката на ума). Да де, но истински важното остава скрито. Борейки се с онова, което сам създаваш, без да си наясно, че сам го създаваш само твориш още и още от същото — нямайки представа, че би могъл да го прекратиш във всеки един момент. Вместо това тези наши проекции или както ги нарекох производни се явяват всички онези ситуации, с които се сблъскваме в живота си и се чудим, как по дяволите се забъркахме в това?! Те са проблемните, те са тези, които ни тормозят и повлияват на здравето и нервите. А, всичко е толкова просто, може би точно по тази причина и така добре скрито

— то е свършено просто и пред очите на всички ни, по тази причина остава игнорирано, а често пъти и изобщо незабелязано.

Нужно е човек да спре, да се огледа, да осъзнае, че той е център на тази вселена, на неговата вселена, да забрави за всичко останало, което му се казва или налага от околния свят и поне за момент всички концепции свързани с егоизъм, алтруизъм и нарцисизъм. Да остане поне за малко сам, ако е нужно да се усамоти в гората, в планината или тиха стая — някъде, където няма да бъде натоварен и прекъсван във святото си дело от никого и просто да наблюдава себе си за момент. Да изясни, какво наистина иска от живота, защо го иска и по каква причина до дадения момент все още не го е получил. Да си даде сметка, че няма кого да вини въвн от себе си, за каквото и да било, защото дори да го прави това е без значение — похабена енергия, а в дъното на всичко стои самият той къде съзнателно, къде подсъзнателно.

Открийте посоката си, открийте истинските си желания и смело тръгнете към тях, дори единствената стъпка, която в дадения момент ви изглежда, че е възможна да бъде просто да помечтаете, че написаното тук действително отговаря на истината и ще ви отведе, там където сърцето и душата ви копнеят да бъдат.

Всичок останало, което ви е необходимо е нищо по-различно от напомняне и поддържане на избрана посока, на курса, който сте поели. Колко време ще бъде необходимо, за да постигнете заветната цел е трудно да се каже — времето е силно относително понятие, вариращо спрямо редица параметри, основният от които се явява вашата собствена увереност и отдаденост, на това, което правите.

Колкото по-уверени и отдадени, толкова по-бързо и ще стигнете до резултати.

Проблемът на тази реалност е точно този мечтата/сънят (the dream) се случва на същия принцип, на който сънувате и всеки друг сън от обичайните сънища, които преживявате, но с разликата, че тук сънят/мечтата минава през усещането за време и пространство — нещо, което в сънищата ни го няма, защото там всичко се случва мигновено.

Тоест, едва ли ще видите моментално промяната, към която се стремите, едва ли ще реализирате мечтата си още на следващия ден, но не забравяйте —

поели сте по тази пътека и крачейки неотклонно, то със сигурност в даден момент ще стигнете желаната дестинация.

Истината е, че без „скок на вярата“, „скок на доверие“ или по друг начин казано „скок със затворени очи“, чрез който всичко това практически да се тества — няма вариант, по който да се преживее нещо толкова истинско и красиво като това да се убедите, че сами създавате заобикалящия ви свят и преживявания.

Всичко останало би било като да гоним сянката си, защото точно това се и случва. Създаваме нещо и после се борим с него, вместо да осъзнаем, че ние сме тези, които го създават и вместо да водим битки, можем да живеем в хармония със собствените си творения като не отдаваме повече енергия на онези от тях, които не ни допадат. Няма мъдрост в това да биеш с тояга по сянката си, наказвайки я, че те пече слънце и си пред разтопяване — това няма да помогне. А, защо вместо това не създадем друга сянка, която да ни предпази от изгаряне? Достатъчно е да се огледаме и открием навес, който ще ни предпази.

И това е всичко. Няма нужда от борба, от нерви, от яд (което на руски означава отрова), няма нужда да се „травим“ повече. Време е за самолечение и възстановяване на онова, което сме опитали да унищожим през живота си до момента — къде с успех, къде не.